

Fővárosi Ítéltábla
9.Pf.20.680/2015/4/II.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Fónagy Gergely ügyvéd (fél címe 1) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. **jogtanácsos neve** jogtanácsos által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen **közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése** iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. március 26. napján meghozott 38.P.24.869/2014/6. számú ítélete ellen a felperes 7. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 4.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és járulékai megfizetésére.

Az alperes érdemi védekezése a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 forint perköltséget. Úgy rendelkezett, hogy a felperes által le nem rótt 240.000 forint illetéket az állam viseli.

Ítéletének indokolásában idézte az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 339. § (1) és a 349. § (1) bekezdését, valamint a 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet 135. § (1), (2) és a 137. § (1) és (2) bekezdését, továbbá az 1952. évi III. törvény (Pp.) 164. § (1) bekezdését. Rögzítette, hogy a Legfelsőbb Bíróság ítéletében az alperes jogsértését jogerősen megállapította. A kártérítés további feltétele azonban az alperes magatartásának felróhatósága. Az alperesnek az a magatartása azonban, hogy a felperes zárkájában a 3m² mozgásteret nem biztosította, nem felróható, mivel ennek megvalósításához kormányzati intézkedés szükséges, illetve társadalmi tényezőktől függ. Az elsőfokú bíróság kitért arra is, hogy a felperes valójában nem adott számot arról, hogy nem vagyoni kárát milyen szempontok alapján határozta meg, illetve személyiségében a mozgáster hiánya milyen hátrányokat okozott. Kárának összegére pedig bizonyítást egyáltalán nem ajánlott fel. Mindezek alapján az alperes kártérítési felelősségének hiányában és a felperes nem vagyoni kárának bizonyítatlansága miatt a keresetet elutasította.

A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes perköltségben

marasztalását kérte.

Az elsőfokú ítéletet megalapozatlannak és jogszabálysértőnek tartotta. Arra hivatkozott, hogy a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.778/2010/4. számú ítéletével jogerősen megállapította, hogy az alperes 2007. február 12-től 2008. június 4-ig tartó időszakban a felperes fogvatartása során folyamatosan nem biztosította a 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet 137. § (1) bekezdésében előírt 3m² mozgásteret, és ezzel megsértette a felperes emberi méltóságát. Mivel az alperes jogellenes magatartása következtében sérült a Ptk. 76. §-ában meghatározott emberi méltósághoz fűződő személyiségi joga, a 84. § (1) bekezdés e) pontja alapján a polgári felelősség szabályai szerint kártérítést követelhetett. Álláspontja szerint a nem vagyoni kártérítés megállapítása során a sérelmet szenvedett fél nem köteles tételesen bizonyítani nem vagyoni kára összegét. Azt az elkövetett jogsértés súlya és az annak következtében kialakult helyzet szabja meg. Erről az elsőfokú bíróság mérlegeléssel is dönthet. Előadta, hogy a másfél éven át tartó, súlyosan elnehezült életvitelére, az elszenvedett hátrányokra tekintettel a személyiségi jogi sérelme 4.000.000 forint összegű nem vagyoni kártérítéssel kompenzálható. Álláspontja szerint az alperes nem bizonyította, hogy úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Az alperes által tanúsított passzív magatartás ugyanis ilyennek nem tekinthető. Rámutatott, hogy az előzményi perben részletesen előadta a személyiségét ért sérelmeit, a Legfelsőbb Bíróság ítélete is ezen alapult.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt az 1952. évi III. törvény (Pp.) 228. § (4) bekezdése szerint fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság egészében bírálta felül.

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és a jogszabályok megfelelő alkalmazásával helytálló érdemi döntést hozott. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésén túl, annak a felróhatóság körében kifejtett indokaival is egyetértett, ezért a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglalt felhatalmazás alapján ezekre az indokokra csupán visszautal, és csak a fellebbezésre tekintettel egészíti ki azokat a következőkkel.

Az alperesnek az elítéltek befogadása jogszabályon alapuló kötelezettsége. Emiatt a hozzá szállítottak elhelyezését nem tagadhatja meg, illetve nem szabadíthat önkényesen. Emellett az alperesnek a fogvatartottak elkülönítésére vonatkozó általános és speciális szabályokat is be kell tartania. Az érkező elítéltek száma, személyi összetételük és az elhelyezési adottságok az alperesen kívül álló körülmények, melyek megváltoztatása nem tartozik a kompetenciájába.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperest az elítélteknek biztosítandó megfelelő mozgástér hiánya miatt felróhatóság nem terhelte, felróhatóság hiányában pedig a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján mentesült a kártérítési felelősség alól.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a és a 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviselőjét felmerült másodfokú perköltség megfizetésére. Az alperest képviselő jogtanácsos munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (5) bekezdése alapján - a (6) bekezdésre figyelemmel, az elvégzett munkával arányban álló összegben - állapította meg. A felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2015. november 26.

. Hóbl Katalin s.k.
a tanács elnöke

Egriné dr. Salamon Emma s.k.
előadó bíró

Dr. Bleier Judit s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: